

Dosarul nr. 2ra-2371/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (E. Badan-Melnic)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (L. Bulgac, S. Gîrbu, G. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

19 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Dumitru Mardari
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Hadron”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Hadron” împotriva Primăriei municipiului Chișinău și Consiliului municipal Chișinău cu privire la anularea parțială a actului administrativ, a contractului de arendă, constatarea tulburării posesiei și încasarea sumelor,

împotriva deciziei din 15 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea de apel declarată de Societatea cu Răspundere Limitată „Hadron” și s-a menținut hotărârea din 08 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La 01 februarie 2016 SRL „Hadron” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului mun. Chișinău și Primăriei mun. Chișinău cu privire la anularea parțială a actului administrativ, a contractului de arendă, constatarea tulburării posesiei și încasarea sumelor.

În motivarea acțiunii a indicat că prin decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 3/37-4 din 31 ianuarie 2002, care a fost anulată prin decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 28/54 din 05 august 2005, SRL „Hadron” i-a fost atribuit în arendă un lot cu suprafața de 0,198 ha, situat în mun. XXXXX.

SRL „Hadron” a menționat că nefiind de acord cu decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 28/54 din 5 august 2005, a contestat-o în instanța de contencios administrativ, iar prin hotărârea din 01 iunie 2006 a Curții de Apel Chișinău, menținută prin decizia din 08 noiembrie 2006 a Curții Supreme de Justiție, a fost anulată.

Reclamanta a precizat că, Consiliul și Primăria mun. Chișinău invocând motive formale, s-au eschivat de la executarea actelor judecătorești irevocabile și nu au

perfectat în modul corespunzător prelungirea relațiilor contractuale de arendă cu SRL „Hadron”, ultima fiind nevoită să se adreseze repetat în instanța de judecată pentru apărarea drepturilor sale și obligarea autorităților nominalizate să emită decizia de prelungire a relațiilor de arendă a lotului cu suprafața de 0,198 ha, situat în mun. XXXXX.

Astfel, prin hotărârea din 14 mai 2010 a Curții de Apel Chișinău, menținută prin decizia din 08 decembrie 2010 a Curții Supreme de Justiție, Consiliul mun. Chișinău a fost obligat să emită decizia privind prelungirea termenului de arendă funciară cu SRL „Hadron” a terenului cu suprafața de 0,198 ha, situat pe strada Vasile Alecsandri, mun. Chișinău, iar Primăria mun. Chișinău să încheie un contract de arendă în sensul dat.

Reclamanta a relevat că hotărârea respectivă a fost executată cu o întârziere substanțială, iar peste aproximativ 3 ani de la pronunțare, la 18 decembrie 2013 Consiliul mun. Chișinău a adoptat decizia nr. 9/56-5 privind darea în arendă pe un termen de 5 ani a lotului din mun. XXXXX, iar la 30 decembrie 2013 între Primăria mun. Chișinău și SRL „Hadron” a fost încheiat contractul de arendă nr. 6381/2013.

SRL „Hadron” a indicat că potrivit pct. 2.1 din Decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 9/56-5 din 18 decembrie 2013, a fost obligată să perfecteze cu Direcția funciară, în termen de o lună un contract de arendă a lotului de pământ, cu achitarea arende începând cu 08 noiembrie 2006, fiind stipulat că în cazul în care din vina sa, contractul nu va fi perfectat în termenul stabilit, Direcția funciară va prezenta Consiliului mun. Chișinău proiectul unei decizii de anulare.

La fel, a susținut că conform pct. 2.1 din contractul de arendă nr. 6381/2013 din 30 decembrie 2013, arenda a fost stabilită în cuantum de 80 771 de lei pe an, iar în baza pct. 2.3 din contract, SRL „Hadron” urma să achite în termen de 15 zile suma de 597 539, 75 de lei cu titlu de arendă funciară pentru perioada 08 noiembrie 2006 - 30 martie 2014.

Reclamanta a invocat că autoritățile publice prin stabilirea unui termen restrâns pentru perfectarea contractului de arendă și achitarea arende, au plasat-o într-o situație dificilă, dar cu toate acestea, a achitat în termen arenda în sumă de 577 347,75 de lei pentru perioada 08 noiembrie 2006 - 29 decembrie 2013, și în sumă de 20 192 de lei pentru perioada 30 decembrie 2013 - 30 martie 2014.

A mai subliniat că deși a posedat terenul în cauză, s-a aflat în imposibilitate de a exercita dreptul de folosință asupra acestuia din motivul litigiilor declanșate de pârâți, după cum a fost menționat și în hotărârea Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2010.

Totodată, reclamanta a relatat că urmare a acțiunilor ilicite ale pârâților, în perioada 05 august 2005 - 30 decembrie 2013 nu a avut posibilitatea efectivă de a-și exercita drepturile sale reale asupra terenului vizat, prin ce i-a fost încălcat dreptul la posesiune netulburată, și totuși a achitat suma de 577 347,75 de lei cu titlu de arendă pentru perioada 08 noiembrie 2006 - 29 decembrie 2013, deși în această perioadă nu au existat de facto relații de arendă ce ar fi permis valorificarea terenului respectiv, din care motiv consideră că este îndreptățită să solicite încasarea din contul pârâților a sumei date ca fiind percepută ilegal, dar și despăgubiri, pe care le evaluează la suma de 577 347,75 de lei, adică echivalentul cuantumului arende pentru perioada 08 noiembrie 2006 – 29 decembrie 2013.

A solicitat anularea pct.2.1 al deciziei Consiliului mun. Chişinau, nr.9/56-5 din 18 decembrie 2013, în partea achitării arenzii începând cu 08 noiembrie 2006; anularea pct.2.3 din contractual de arendă nr.6381/2013 în partea ce ţine de încasarea plăţii pentru arendă în sumă de 577 347,75 de lei pentru perioada 08 noiembrie 2006 – 29 decembrie 2013; încasarea din contul pârâţilor a sumei de 577 347,75 de lei, încasată anterior de Primăria mun. Chişinau ilegal în baza unei clauze nule; constatarea tulburării posesiei a bunurilor sale în perioada 08 noiembrie 2006 – 29 decembrie 2013 şi încasarea despăgubirii pentru tulburarea posesiei în sumă de 577 347,75 de lei.

Pe parcursul examinării cauzei reclamantul şi-a concretizat pretenţiile solicitând anularea pct. 2.1 din decizia Consiliului mun. Chişinau nr. 9/56-5 din 18 decembrie 2013 în partea achitării arendeii începând cu 08 noiembrie 2006; anularea pct. 2.3 din contractul de arendă nr. 6381/2013 din 30 decembrie 2013 în partea ce ţine de încasarea plăţii pentru arendă în sumă de 577 347,75 de lei pentru perioada 08 noiembrie 2006 – 29 decembrie 2013; încasarea din contul Consiliului mun. Chişinau şi a Primăriei mun. Chişinau în beneficiul său a sumei de 577 347,75 de lei, încasată anterior de Primăria mun. Chişinau în baza unei clauze nule; constatarea tulburării posesiunii de către pârâţi a bunurilor SRL „Hadron” în perioada 08 noiembrie 2006 - 29 decembrie 2013; încasarea de la pârâţi a sumelor de 577 347,75 lei şi de 947 977,23 lei.

Prin hotărârea din 08 iunie 2017 a Judecătorei Chişinau, sediul Centru, cererea de chemare în judecată în partea pretenţiilor privind anularea parţială a deciziei Consiliului mun. Chişinau nr. 9/56-5 din 18 decembrie 2013 şi a contractului de arendă nr. 6381/2013 din 30 decembrie 2013 a fost respinsă ca fiind tardivă, iar în partea pretenţiilor privind constatarea tulburării de posesiune şi încasarea sumelor solicitate a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 20 iunie 2017 SRL „Hadron” a depus apel împotriva hotărârii din 08 iunie 2017 a Judecătorei Chişinau, sediul Centru, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanţei de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

Prin decizia din 15 martie 2018 a Curţii de Apel Chişinau a fost respinsă cererea de apel declarată de SRL „Hadron” şi menţinută hotărârea din 08 iunie 2017 a Judecătorei Chişinau, sediul Centru.

La 04 iulie 2018, SRL „Hadron” a declarat recurs împotriva deciziei din 15 martie 2018 a Curţii de Apel Chişinau, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea integrală a hotărârii instanţei de fond şi deciziei instanţei de apel, cu pronunţarea unei noi decizii de admitere integrală a acţiunii.

În motivarea recursului recurenta a invocat dezacordul cu hotărârile judecătoreşti, menţionând că, instanţele ierarhic inferioare în mod ilegal au examinat cererea de chemare în judecată ca şi instanţe de contencios administrativ, în baza legii contenciosului administrativ şi ilegal au respins cererea formulată ca fiind depusă cu omiterea termenului de 30 de zile pentru contestarea actelor administrative, ori legea nominalizată expres prevede că actele administrative emise pentru executarea hotărârilor judecătoreşti irevocabile nu pot fi atacate în instanţele de contencios administrativ.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei

integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 15 martie 2018 și expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 02 mai 2018, fiind recepționată de către recurentă la 08 mai 2018, fapt confirmat în cererea de recurs.

În aceste circumstanțe recursul, declarat de SRL „Hadron” la 04 iulie 2018, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Hadron”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Hadron” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SRL „Hadron”.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Hadron”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat